

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMAS

NUTARIMAS DĖL 1983 METŲ EUROPOS NUTEISTŪJŲ ASMENŲ PERDAVIMO KONVENCIJOS RATIFIKAVIMO

1995 m. gegužės 9 d. Nr. I-885
Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimas, remdamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 67 straipsnio 16 punktu, 138 straipsniu ir Respublikos Prezidento 1995 m. vasario 27 d. dekretu Nr. 559, n u t a r i a:

1. Ratifikuoti 1983 metų Europos nuteistųjų asmenų perdavimo konvenciją su išlygomis bei pareiškimais.

2. Padaryti šias išlygas bei pareiškimus:

dėl 3 straipsnio -Konvencijoje vartojama sąvoka „išėivis“ turėtų būti suprantama kaip asmuo, esantis išduodančios ar priimančios valstybės piliečiu pagal tų valstybių įstatymus;

dėl 5 straipsnio -be Konvencijoje minimų prašymų ir atsakymų perdavimo būdų, Lietuvos Respublika neatmeta galimybės perduoti prašymus bei atsakymus taip pat ir diplomatiniais kanalais;

dėl 16 straipsnio -Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos turi būti iš anksto informuojamos apie kiekvieną nuteistųjų asmenų pervežimą per Lietuvos teritoriją;

dėl 17 straipsnio -visi oficialūs dokumentai, susiję su nuteistųjų pervežimu per Lietuvos Respublikos teritoriją, turi būti pateikiami jos kompetentingoms institucijoms lietuvių kalba ar viena iš oficialių Europos Tarybos kalbų.

3. Pasiūlyti Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijai deponuoti minėtos Konvencijos Lietuvos Respublikos ratifikavimo raštus Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

4. Nutarimas įsigalioja nuo priėmimo.

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO PIRMININKAS

ČESLOVAS JURŠĖNAS

NUTEISTŪJŲ ASMENŲ PERDAVIMO KONVENCIJA

Valstybės Europos Tarybos narės ir kitos valstybės šios Konvencijos signatarės, manydamos, kad Europos Tarybos tikslas yra palaikyti kuo artimesnius ryšius tarp jos narių; norėdamos labiau išplėsti tarptautinį bendradarbiavimą baudžiamojoje srityje; manydamos, kad šis bendradarbiavimas turėtų pasitarnauti teisingumo vykdymo interesams ir sudarytų palankias sąlygas nuteistų asmenų socialinei reabilitacijai; manydamos, kad dėl šių tikslų reikia, jog užsieniečiai, nubausti laisvės atėmimu už nusikalstamą veiklą, turėtų galimybę atlikti bausmę įprastoje socialinėje aplinkoje; suprasdamos, kad geriausiai galima tai pasiekti juos perduodant jų valstybei, susitarė:

1 straipsnis Definicijos (apibrėžimai)

Šioje konvencijoje vartojami terminai:

- a) „nuteisimas“ – visoks limituotas ar neapibrėžtas laisvės atėmimo būdas arba teismo paskirta bausmė už nusikalstamą veiklą;
- b) „nuosprendis“ – teismo sprendimas paskirti bausmę;
- c) „nuteisusioji valstybė“ – valstybė, nuteisusi asmenį, kuris gali būti arba jau yra perduotas;
- d) „valstybė, kurioje atliekama bausmė“ – valstybė, kuriai gali būti arba jau yra perduotas nuteistasis, kad ten atliktų savo bausmę.

2 straipsnis Pagrindiniai principai

1. Valstybės abipusiškai įsipareigoja pagal šioje Konvencijoje numatytas sąlygas kuo artimiau bendradarbiauti perduodant nuteistus asmenis.
2. Pagal šios Konvencijos nuostatas vienos valstybės teritorijoje nuteistas asmuo gali būti perduotas kitai valstybei, kad ten atliktų jam paskirtą bausmę. Pagal šią Konvenciją asmuo gali pareikšti pageidavimą, kad būtų perduotas arba jį nuteisusiai valstybei, arba valstybei, kurioje turės atlikti bausmę.
3. Kad asmuo būtų perduotas, gali prašyti nuteisusioji valstybė arba valstybė, kurioje bus atliekama bausmė.

3 straipsnis Perdavimo sąlygos

1. Perdavimas gali vykti tik pagal šias Konvencijos sąlygas:
 - a) nuteistasis turi būti valstybės, kurioje atliks bausmę, išėivis;
 - b) nuosprendis turi būti galutinis;
 - c) bausmės, kurią nuteistasis turi atlikti, laikas turėtų būti mažiausiai šeši mėnesiai nuo prašymo perduoti padavimo datos arba neterminuotas;
 - d) nuteistasis arba jam atstovaujantis asmuo turi sutikti, kad nuteistasis būtų perduotas, jeigu viena iš valstybių perdavimą laiko būtinu dėl nuteistojo amžiaus arba fizinės ar protinės jo būklės;

e) veikimas arba neveikimas, už kuriuos baudžiama, turėtų būti laikomi nusikalstama veika ir toje šalyje, kur bus atliekama bausmė, ir jeigu tokia nusikalstama veila būtų padaryta jos teritorijoje, už tai būtų baudžiama, o

f) nuteisusioji valstybė ir valstybė, kurioje bausmė atliekama, turėtų būti pasirašiusios perdavimo sutartį.

2. Išskirtiniais atvejais valstybės gali susitarti dėl perdavimo netgi tuo atveju, jei bausmės, kurią nuteistasis turi atlikti, laikas yra trumpesnis už terminą, numatytą 1 dalies c punkte.

3. Kiekviena valstybė Konvencijos pasirašymo, atidavimo ratifikuoti, priėmimo, aprobavimo ar prisijungimo metu gali Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui adresuotoje deklaracijoje nurodyti, kad ji norėtų išbraukti vieną iš 9 straipsnio 1 dalies a ar b punktuose numatytų santykių su kitomis šalimis procedūru.

4. Kiekviena valstybė bet kuriuo metu Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui pasiūstoje deklaracijoje gali apibrėžti šioje Konvencijoje vartojamą „išėivio“ terminą.

4 straipsnis **Įsipareigojimas teikti informaciją**

1. Kiekvieną nuteistąjį, kuriam gali būti taikoma ši Konvencija, su jos turiniu turi supažindinti nuteisusioji valstybė.

2. Jeigu nuteistasis išreiškė pageidavimą jį nuteisusiai valstybei, kad nori būti perduotas pagal šią Konvenciją, tai ši valstybė turi kaip galima greičiau, kai tik galutinis nuosprendis įsigalioja, informuoti apie tai valstybę, kurioje bus atliekama bausmė.

3. Turėtų būti teikiama tokia informacija:

- a) nuteistojo pavardė, gimimo data ir vieta;
- b) prireikus, jo adresas valstybėje, kurioje atliekama bausmė;
- c) faktų aprašymas, įskaitant nuteisimą;
- d) bausmės atlikimo pradžios data, trukmė ir pobūdis.

4. Jeigu nuteistasis pareiškė norą būti perduotas pagal šią Konvenciją valstybei, kurioje atliks bausmę, tai nuteisusioji valstybė pagal valstybės, kurioje bus atliekama bausmė, prašymą turi perduoti visą 3 dalyje numatytą informaciją.

5. Nuteistasis turi būti raštu informuojamas apie visus veiksmus, atliekamus vienos ar kitos valstybės, pagal prieš tai minėtas dalis, taip pat ir apie visus sprendimus, susijusius su perdavimo prašymu, priimtus vienos iš šių valstybių.

5 straipsnis **Prašymai ir atsakymai**

1. Prašymai dėl perdavimo ir atsakymai turi būti raštiški.

2. Prašančiosios valstybės Teisingumo ministerija adresuoja prašymą reikiamos valstybės Teisingumo ministerijai. Atsakymai turi būti pateikiami tais pačiais kanalais.

3. Bet kuri pusė deklaracijoje, adresuotoje Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, gali nurodyti, kad ji naudos kitus komunikacijos būdus.

4. Gavusioji prašymą valstybė turi kaip galima greičiau informuoti prašančiąją valstybę apie savo sprendimą priimti ar atmesti perdavimo prašymą.

6 straipsnis **Pateisinamieji dokumentai**

1. Valstybė, kurioje atliekama bausmė, nuteisusios valstybės prašymu turėtų pastarajai pateikti:

- a) dokumentą ar deklaraciją, nurodančią, kad nuteistasis yra tos valstybės išėivis;

b) kopiją įstatymų, galiojančių valstybėje, kurioje atliekama bausmė, pagal kuriuos veikimas arba neveikimas, už kuriuos yra teisiama nuteisusioje valstybėje, taip pat yra nusikalstama veika ir valstybėje, kurioje atliekama bausmė, ir už tai būtų baudžiama, jeigu tas veikimas arba neveikimas būtų padarytas jos teritorijoje;

c) deklaraciją su informacija, numatyta 9 straipsnio 2 dalyje.

2. Jeigu yra pateiktas prašymas dėl perdavimo, tai nuteisusioji valstybė turi pateikti valstybei, kurioje bus atliekama bausmė, jeigu tik viena ar kita iš šių dviejų valstybių nenurodė, kad ji neduos sutikimo perdavimui, šiuos dokumentus:

a) teismo nuosprendžio patvirtintą kopiją ir teisėtai pritaikytus potvarkius (dispozicijas);

b) nurodymą apie jau atliktos bausmės trukmę, įskaitant informaciją apie parengtinį sulaikymą, bausmės atidėjimą ar kitus aktus, susijusius su bausmės atlikimu;

c) 3 straipsnio 1 dalies d punkte numatytą deklaraciją, patvirtinančią sutikimą būti perduotu; ir

d) kiekvieną kartą, kai bus reikalingas bet koks medicininis ar socialinis nuteistojo įvertinimas, visą informaciją apie jo gydymą jį nuteisusioje valstybėje ir rekomendacijas, kaip tą gydymą tęsti valstybėje, kurioje bus atliekama bausmė.

3. Nuteisusioji valstybė ir valstybė, kurioje bus atliekama bausmė, gali prašyti kurių nors dokumentų ar deklaracijų, numatytų aukščiau minėtose 1 ir 2 dalyse, prieš pateikiant prašymą dėl perdavimo ar prieš priimant sprendimą dėl sutikimo ar nesutikimo perduoti.

7 straipsnis

Sutikimas ir patikrinimas

1. Nuteisusioji valstybė turi pasirūpinti, kad asmuo, privalantis duoti savo sutikimą dėl perdavimo pagal 3 straipsnio 1 dalį, tai atliktų savanoriškai ir visiškai įsisąmoninęs šio akto juridines pasekmes. Procedūra, susijusi su šiuo procesu, yra nustatoma nuteisusios valstybės įstatymų.

2. Nuteisusioji valstybė, tarpininkaujant konsului ar kitam pareigūnui, paskirtam susitarus su valstybe, kurioje atliekama bausmė, turi suteikti galimybę valstybei, kurioje atliekama bausmė, patikrinti, ar sutikimas buvo duotas pagal ankstesnėje dalyje numatytas sąlygas.

8 straipsnis

Perdavimo pasekmės nuteisusiajai valstybei

1. Kai valstybė, kurioje atliekama bausmė, paima nuteistąjį į savo globą, bausmės atlikimas jį nuteisusioje valstybėje yra sustabdomas.

2. Nuteisusioji valstybė negali tęsti bausmės vykdymo, kai valstybėje, kurioje atliekama bausmė, laikoma, kad bausmės atlikimas yra pasibaigęs.

9 straipsnis

Perdavimo pasekmės valstybei, kurioje atliekama bausmė

1. Valstybės, kurioje atliekama bausmė, kompetentingos valdžios instancijos turi:

a) arba pačios tęsti bausmės atlikimą, remdamosi teisiniais arba administraciniais sprendimais, pagal 10 straipsnyje numatytas sąlygas;

b) arba tos valstybės teisiniu ar administraciniu sprendimu pakeisti bausmę, pakeičiant nuteistosios valstybės paskirtas baudžiamąsias sankcijas, valstybės, kurioje atliekama bausmė, įstatymuose už tokį patį nusikaltimą numatytais sankcijomis pagal 11 straipsnyje išdėstytas sąlygas.

2. Kai valstybei, kurioje bus atliekama bausmė, yra pateiktas prašymas, ši prieš nuteistojo perdavimą turi nurodyti nuteisusiajai valstybei, kuri iš šių dviejų procedūrų bus taikoma.

3. Bausmės atlikimą nustato valstybės, kurioje atliekama bausmė, įstatymai ir tik ši valstybė yra kompetentinga priimti bet kokius atitinkamus sprendimus.

4. Kiekviena valstybė, kurios vidaus teisė draudžia vieną iš 1 dalyje numatytų procedūrų, norėdama imtis priemonių, kurių objektas kitos valstybės teritorijoje yra asmenys, dėl savo psichinės būklės pripažinti nepakaltinamais už nusikaltimą, ir kuri yra nusiteikusi pasirūpinti šiais asmenimis, pratęsdama jų gydymą, gali nusiųsti deklaraciją Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui nurodydama, kokia procedūra bus pasirinkta tokiu atveju.

10 straipsnis

Bausmės atlikimo tęstinumas

1. Tuo atveju, kai bausmės atlikimas tęsiamas, valstybė, kurioje atliekama bausmė, yra susieta juridiniu pagrindu ir bausmės trukmė yra tokia, kokia buvo priimta nuosprendžio metu.

2. Tačiau, jeigu bausmės pagrindas ar trukmė prieštarauja valstybės, kurioje atliekama bausmė, įstatymams, jeigu šios valstybės įstatymai to reikalauja, ši valstybė gali juridiniu ar administraciniu nutarimu pritaikyti šią bausmę prie bausmės ar priemonių, numatytų tos valstybės įstatymuose už tokio pat pobūdžio nusikaltimą. Ši bausmė ar priemonės savo esme kiek įmanoma turi atitikti nuteisimo metu paskirtąją bausmę. Ji negali nei pasunkinti, nei pailginti trukmės ir negali viršyti valstybės, kurioje atliekama bausmė, įstatymuose numatyto maksimumo.

11 straipsnis

Bausmės konversija (pakeitimas)

1. Bausmės pakeitimo atveju turi būti taikomos valstybės, kurioje atliekama bausmė, įstatymuose numatytos procedūros. Konversijos metu kompetentinga institucija:

a) turi apsiriboti gautais duomenimis kaip faktais tiek, kiek jie tiksliai ir besąlygiškai išaiškėja iš nuosprendžio, kurį paskelbė nuteisusioji valstybė;

b) negali pakeisti laisvės atėmimo bausmės pinigine sankcija;

c) turi visiškai išskaityti visą laisvės atėmimo laikotarpį, kurį nuteistas asmuo jau išbuvo kalėjime;

ir

d) nepabloginti nuteistojo teisinės padėties, atsitiktinai nesusieti minimalia sankcija, numatyta valstybės, kurioje atliekama bausmė, įstatymuose už padarytą ar padarytus nusikaltimus.

2. Jeigu konversijos procedūra vyksta po nuteistojo asmens perdavimo, valstybė, kurioje atliekama bausmė, turi tą asmenį saugoti areštinėje ar kitu būdu užtikrinti jo buvimą valstybėje, kurioje atliekama bausmė, iki šios procedūros pabaigos.

12 straipsnis

Bausmės dovanojimas (malonė), amnestija, bausmės sušvelninimas

Kiekviena Šalis, vadovaudamasi savo Konstitucija ar kitais įstatymais, gali suteikti malonę, sušvelninti bausmę ar paskelbti amnestiją.

13 straipsnis

Nuosprendžio peržiūrėjimas

Tiktai nuteisusioji valstybė turi teisę nuspręsti, ar reikia peržiūrėti nuosprendį.

14 straipsnis

Bausmės vykdymo nutraukimas

Valstybė, kurioje atliekama bausmė, turi baigti bausmės vykdymą, kai tik nuteisusioji valstybė informuoja apie tokius norus, sprendimus ar priemones, dėl kurių bausmės vykdymas turi būti nutrauktas.

15 straipsnis **Informacija apie nuosprendžio vykdymą**

Valstybė, kurioje atliekama bausmė, suteikia informaciją, susijusią su nuosprendžio vykdymu, valstybei, kurioje buvo teisiama:

- a) jeigu joje laikoma, kad bausmės vykdymas pasibaigė;
- b) jeigu nuteistasis asmuo pabėgo nebaigęs atlikti bausmę;
- arba
- c) jeigu nuteisusioji valstybė prašo specialios ataskaitos.

16 straipsnis **Pervežimas**

1. Šalis, vadovaudamasi savo įstatymais, turi suteikti sąlygas nuteistajam asmeniui pervežti per jos teritoriją, jeigu kita Šalis pareiškė tokį prašymą ir ji pati yra susitarusi su kita Šalimi arba su trečiąja valstybe dėl to asmens pervežimo į jos teritoriją arba iš jos teritorijos.

2. Šalis gali atsisakyti suteikti sąlygas pervežimui:

- a) jeigu nuteistas asmuo yra jos išeivis;
- arba
- b) jeigu nusikaltimas, už kurį buvo paskirta bausmė, nėra laikomas nusikaltimu pagal joje galiojančius įstatymus.

3. Prašymai pervežti ir atsakymai turi būti perduodami kanalais, kurie yra numatyti 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse.

4. Šalis gali suteikti sąlygas nuteistajam asmeniui pervežti per jos teritoriją, kai to prašo trečioji valstybė, jeigu ta valstybė yra susitarusi su kita Šalimi dėl pervežimo į teritoriją arba iš jos.

5. Šalis, kurios yra prašoma leisti pervežti, nuteistąjį asmenį gali laikyti areštiniėje tik tiek laiko, kiek to reikia pervežimui per jos teritoriją.

6. Šalis, į kurią kreipiamasi dėl pervežimo, gali būti prašoma duoti garantijas, kad nuteistasis nebus nei persekiojamas, nei sulaikomas, išskyrus tai, kas numatyta ankstesnėje dalyje, nei jokiais kitais apribojimais varžoma jo asmeninė laisvė tranzitinės šalies teritorijoje pagal ankstesnius įvykius ar apkaltinamuosius nuosprendžius iki jo išvykimo iš nuteisusios valstybės teritorijos.

7. Nereikia prašyti leidimo pervežimui, jeigu pervežama oro transportu ir nėra numatyta jokių nusileidimų. Tačiau kiekviena šalis gali pasirašymo ar ratifikavimo, sutikimo, aprobavimo ar prisijungimo dokumentų atidavimo metu deklaracijoje, adresuotoje Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, reikalauti, kad ją informuotų apie kiekvieną pervežimą per jos teritoriją.

17 straipsnis **Kalba ir išlaidos**

1. Informacija pagal 4 straipsnio 2 ir 4 dalis turi būti pateikta tos šalies kalba, kuriai ji yra skirta, arba viena iš oficialių Europos Tarybos kalbų.

2. Išskyrus išlygas, numatytas šio straipsnio 3 dalyje, neturi būti reikalaujama jokio prašymų dėl pervežimo vertinimo.

3. Kiekviena valstybė, pasirašydama ar atiduodama savo ratifikavimo, sutikimo, aprobavimo ar prisijungimo dokumentus, deklaracijoje, adresuotoje Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, gali reikalauti, kad prie prašymų dėl pervežimo ir juos lydinčių dokumentų būtų vertimai į tos valstybės kalbą arba vieną iš oficialių Europos Tarybos kalbų. Ta proga jos gali pranešti apie

pasirengimą šalia oficialios Europos Tarybos kalbos ar kalbų priimti vertimus į bet kurias kitas kalbas.

4. Išskyrus tai, kas yra numatyta 6 straipsnio 2 dalies a punkte, dokumentai, kurie yra perduodami pagal šią Konvenciją, neturi būti patvirtinti.

5. Visas išlaidas, susijusias su šios Konvencijos taikymu, turi padengti valstybė, kurioje atliekama baudmė, išskyrus išlaidas, išskirtinai padarytas nuteisusios valstybės teritorijoje.

18 straipsnis **Pasirašymas ir įsigaliojimas**

1. Ši Konvencija pateikiama pasirašyti Europos Tarybos valstybėms narėms ir valstybėms, nesančioms narėmis, tačiau dalyvavusioms tobulinant šią Konvenciją. Ji yra ratifikuotina, prie jos galima prisijungti ar jai pritarti. Ratifikavimo, prisijungimo, pritarimo dokumentai (raštai) atiduodami saugoti Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

2. Ši Konvencija įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po trijų mėnesių laikotarpio po to, kai trys valstybės narės išreiškia savo sutikimą laikytis Konvencijos pagal šio straipsnio 1 dalies dispoziciją.

3. Jeigu kuri nors valstybė signatarė išreiškia savo sutikimą laikytis Konvencijos, ši įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po to, kai pasibaigia 3 mėnesių laikotarpis po ratifikavimo, prisijungimo ar pritarimo dokumentų atidavimo.

19 straipsnis **Valstybių, nesančių Europos Tarybos narėmis, prisijungimas**

1. Po to, kai įsigalioja ši Konvencija, Europos Tarybos Ministrų Komitetas, pasitaręs su susitariančiosiomis Šalimis, gali pakviesti kurią nors valstybę, nesančią Tarybos nare ir neminimą 18 straipsnio 1 dalyje, prisijungti prie šios Konvencijos, vadovaudamasis daugumos sprendimu, kaip yra numatyta Europos Tarybos Statuto 20 straipsnyje, bei vienbalsiai pritarus susitariančiųjų Šalių atstovams, dirbantiems Komitete.

2. Kiekvienoje prisijungiančioje valstybėje Konvencija įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po trijų mėnesių laikotarpio po to, kai prisijungimo dokumentai buvo atiduoti saugoti.

20 straipsnis **Taikymas teritorijoms**

1. Kiekviena valstybė ratifikavimo, sutikimo, aprobavimo ar prisijungimo metu gali nurodyti teritoriją ar teritorijas, kuriose ši Konvencija bus taikoma.

2. Kiekviena valstybė bet kuriuo metu vėliau, pareikšdama apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui, išplečia šios Konvencijos taikymą kiekvienoje pareiškime nurodytoje teritorijoje. Tokioje teritorijoje Konvencija įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po trijų mėnesių laikotarpio po to, kai Generaliniam Sekretoriui įteikiamas pareiškimas.

3. Kiekvienas pareiškimas, susijęs su pirmosiomis šio straipsnio dalimis, dėl jame nurodytų teritorijų gali būti atsiimtas, pranešimu kreipiantis į Generalinį Sekretorių.

21 straipsnis **Laikinas taikymas**

Ši Konvencija taikoma vykdant nuosprendžius, paskirtus prieš Konvencijos įsigaliojimą ar po jo.

22 straipsnis **Ryšys su kitomis konvencijomis ir susitarimais**

1. Ši Konvencija neturi įtakos teisėms ir įsipareigojimams, kylantiems iš sutarčių dėl ekstradicijos bei kitų sutarčių dėl bendradarbiavimo teisiniais klausimais, kur aptariamasis sulaikytųjų asmenų perdavimas akistatos ar parodymų davimo tikslu.

2. Jeigu dvi ar daugiau šalių jau yra susitarusios ar sudariusios sutartį dėl nuteistųjų asmenų perdavimo arba kitaip aptarusios savo santykius šiuo klausimu, arba jos ruošiasi tai padaryti ateityje, jos turi pritaikyti tą susitarimą ar sutartį arba sureguliuoti santykius pagal šią Konvenciją.

3. Ši Konvencija neturi įtakos valstybių, prisijungusių prie Europos Konvencijos dėl baudžiamųjų nuosprendžių tarptautinio galiojimo, teisei sudaryti dvišales ar daugiašales sutartis viena su kita šioje Konvencijoje aptariamais klausimais, kad papildytų jos nuostatas ar palengvintų joje išdėstytų principų pritaikymą.

4. Jeigu prašymas perduoti nuteistus asmenis remiasi dviem šaltiniais – duotąja Konvencija ir Europos Konvencija dėl baudžiamųjų nuosprendžių tarptautinio galiojimo – ar kokiu kitu susitarimu ar sutartimi dėl nuteistųjų asmenų perdavimo, pasirašančioji Šalis, pateikdama prašymą, nurodo, kokio dokumento pagrindu tai daroma.

23 straipsnis

Draugiškas ginčų sprendimas

Europos Tarybos nusikalstamumo problemų Europos Komitetas yra informuojamas apie šios Konvencijos taikymą ir padarys viską, kad padėtų draugiškai įveikti kiekvieną sunkumą, kuris gali iškilti taikant šią Konvenciją.

24 straipsnis **Denonsavimas**

1. Kiekviena Šalis gali bet kuriuo metu denonsuoti šią Konvenciją pranešdama apie tai Europos Tarybos Generaliniam Sekretoriui.

2. Toks denonsavimas įsigalioja pirmą dieną mėnesio, einančio po trijų mėnesių po pranešimo įteikimo Generaliniam Sekretoriui.

3. Ši Konvencija tebebus taikoma vykdant nuosprendžius asmenims, kurie buvo perduoti pagal Konvencijos nuostatas iki denonsavimo įsigaliojimo dienos.

25 straipsnis **Informacija**

Europos Tarybos Generalinis Sekretorius informuoja visas valstybes Europos Tarybos nares, valstybes, nesančias jos narėmis, bet dalyvavusias rengiant šią Konvenciją, ir kiekvieną valstybę, prisijungusią prie šios Konvencijos:

- a) apie pasirašymus;
- b) apie ratifikavimo, sutikimo, aprobavimo bei prisijungimo dokumentų atidavimą saugoti;
- c) apie šios Konvencijos įsigaliojimo datą pagal 18 straipsnio 2 ir 3 dalis, 19 straipsnio 2 dalį ir 20 straipsnio 2 ir 3 dalis;
- d) apie kiekvieną aktą, deklaraciją, pranešimą ar informaciją, susijusius su šia Konvencija.

Tai patvirtindami, žemiau pasirašiusieji, atitinkamai įgalioti, pasirašė šią Konvenciją.

Sudaryta 1983 metų kovo 21 dieną Strasbūre anglų ir prancūzų kalbomis. Abu tekstai yra autentiški ir sudaro vieną egzempliorių, kuris turi būti saugomas Europos Tarybos archyvuose. Generalinis Sekretorius turi pasiūsti patvirtintus nuorašus kiekvienai Europos Tarybos narei, taip pat valstybėms, nesančioms Europos Tarybos narėmis, kurios dalyvavo rengiant šią Konvenciją, ir visoms pakviestoms prie jos prisijungti valstybėms.
